

ob rojstvu Smisla

Moderno poganstvo, ki mu ostaja največji nasprotnik krščanstvo, bi hotelo njegov božič razveljaviti, ga razvedeniti v tako imenovani "družinski praznik", čeprav istemu poganstvu (od marksizma do homoerotike) istočasno gre tudi za razvrednotenje družine.

Za kristjana pa ostaja božič spomin na človeško rojstvo Nekoga, Boga-Človeka, ki mu osmišlja ne samo svet in zgodovino, ampak tudi njegovo lastno življenje, delo in trpljenje ter celo njegovo smrt.

Vendar verjeti, da je Bog prav zares prišel na ta naš planet, je objektivno fantastično: je nekaj, kar gre preko vseh možnih človeških predstav.

Da se je Stvarnik brezmejnega astronomskega vesolja in obenem skrivnostnega subatomskega sveta pustil ujeti v čas in prostor, da je Večni, Vsemogočni, Vsevedni postal človek ne samo za eno sekundo, ampak za polnih 33 let, človek z našo fiziologijo in psihologijo, eden izmed nas?

Judovska pamet, pamet njegovega naroda, tega do danes ne more sprejeti. Še manj more to sprejeti sodobna heglovski-marksistična pamet. Dejansko takšnega ponižanja Večnega ne more sprejeti nobena "normalna" človeška pamet. Saj bi se Bog neskončno ponižal že s samim učlovečenjem, tudi če bi Sredozemlje onemelo pred njim in ga postavilo za svojega vladarja namesto Avgusta, ne pa, da se je šel roditi kot sin malega nesvobodnega naroda, prišel na svet v hlevu in tako dalje. Samo v milosti vere je mogoče sprejeti to Božjo avanturo. V milosti vere je mogoče tudi uzreti razlog zanjo: ljubezen, seveda ljubezen v njegovem, se pravi neskončnem slogu.

Po kaj je prišel med nas Božji sin? Kaj nam je prišel povedati?

Na znanstveni ravni, ki bi bila za nas najbolj zanimiva, ničesar. Niti tega, da se zemlja vrti okoli sonca, ne pa obratno. Niti tega, da je onkraj Herkulovih stebrov (Gibraltarja) še kaj, da je tam bodoča Amerika. Ali da pod mezopotamsko zemljo, ob kateri je hodil, ležijo oceani pogonske sile.

Če torej ta mojster nebesne arhitekture, fizike in biologije ni povedal ničesar na ravni znanstvenega spoznanja, je jasno, da se mu je zdela vsa znanstvena

vednost drugotna. Primat je pripisoval neki drugi ravni, etični, se pravi ravni dobrega in zlega. Govoril torej ni toliko intelektu kolikor vesti človeka. Povedal je v bistvu tole: da sta bistveni Resnica in Ljubezen. A tudi resnica in ljubezen bi bili na koncu koncev žalostni, če bi obveljala smrt in bi človek s smrtjo popolnoma ugasnil z vsem, kar je ljubil. On pa je prinesel neznansko oznanilo: nesmrtnost. Sam se je označil za Vstajenje. In je kot prvi tudi vstal in zaživel med nami.

Božič naj bi bil za kristjana posebno oživljanje te njegove navzočnosti. Ljubeznivi genij sv. Frančiška jo je ponazoril z nežnostjo jaslic. A zavest verujočega bo šla preko tudi pobožne čustvenosti k bistvenemu: da je ta večni Novorojenec z nami. Še zmerom z Evropo in še zmerom s Slovenijo, čeprav ga obe skušata uradno ignorirati. Kristjan bo veselo ignoriral to ignoriranje, gotov, čigava bo končna - mogoče ne tako strašno daleč v času - zmaga. Zato naj mu bo božič samo vir svetlobe, moči in zaupanja.

Objavljeno v Družini 2008/51